

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP

regiokamer Noord-Holland

KLACHTNUMMER: 20.13.379

**DE KLACHTENCOMMISSIE VAN PARNASSIA GROEP REGIOKAMER NOORD-HOLLAND
HEEFT HET VOLGENDE OVERWOGEN EN GEOORDEELD OMTRENT DE KLACHT VAN:**

hierna: klagster,
thans verblijvende

tegen

psychiater (zorgverantwoordelijke),
arts-assistent,
hierna tezamen te noemen: de verweerders
verbonden aan de zorgaanbieder

PROCEDURE

Bij brief van 14 augustus 2020 heeft klagster zich met bijstand van de patientenvertrouwenspersoon gewend tot de Klachtencommissie van Parnassia Groep Regiokamer Noord-Holland (de commissie) met twee klachten. De commissie verklaart de klachten ontvankelijk in de zin van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz).

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift van 14 augustus 2020;
- een notitie ter toelichting bij het klaagschrift van 20 augustus 2020;
- het verweerschrift, van 25 augustus 2020;
- de stukken uit het medische dossier indien en voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht;

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2020. Bij die gelegenheid zijn de navolgende personen met videoverbinding gelijktijdig gehoord, omdat het houden van een fysieke zitting vanwege het coronavirus niet mogelijk was: klagster, bijgestaan door de patientenvertrouwenspersoon, de verweerder (arts-assistent) en een waarnemend psychiater. Verweerder (zorgverantwoordelijke) is niet ter zitting verschenen.

1. DE FEITEN

Op 29 juni 2020 is door de rechtbank Noord-Holland ten aanzien van klagster een zorgmachtiging afgegeven voor de duur van zes maanden wegens een psychische stoornis die heeft geleid tot onmiddellijk ernstig nadeel. Op grond van deze maatregel is klagster op 21 juli 2020 opgenomen in de instelling.

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP

regiokamer Noord-Holland

Blijkens de aan de zorgmachtiging ten grondslag gelegde medische verklaring lijdt klaagster aan een psychische stoornis, in het schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen. Als gevolg van deze stoornis veroorzaakt klaagster onmiddellijk ernstig nadeel.

Op 2 juli 2020 heeft de zorgverantwoordelijke op basis van artikel 8:9 Wvvgz een beslissing genomen tot het verlenen van verplichte zorg ter uitvoering van de zorgmachtiging wegens de noodzaak tot het afwenden van ernstig nadeel en om de geestelijke gezondheid te stabiliseren en te herstellen voor de duur van de maatregel. In de schriftelijke beslissing zijn de in artikel 3:2 lid 2 sub a, b, en j genoemde vormen van verplichte zorg aangekruist.

Op 22 juli 2020 heeft de zorgverantwoordelijke besloten tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van beperken van de bewegingsvrijheid (3:2 lid 2 sub b) en opname in een accommodatie (3:2 lid 2 sub j) ter afwending van ernstig nadeel.

Bij beslissing van 18 augustus 2020 heeft de commissie het een door klaagster gedaan verzoek tot schorsing van de beslissing tot opname in een accommodatie tot aan de uitspraak afgewezen.

Klaagster heeft een mondelinge aanzegging tot uitvoering van verplichte zorg in de vorm van medicatie ontvangen van de zorgverantwoordelijke.

2. DE KLACHT EN HET STANDPUNT

De aan de commissie voorgelegde klacht heeft betrekking op de volgende beslissingen:

1. de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie (art. 3:2 lid 2 sub j)
2. de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van medicatie (art. 3:2 lid 2 sub a);

ad 1 Klaagster verzet zich tegen de aan haar opgelegde opname omdat niet is voldaan aan alle eisen die de Wvvgz aan de uitvoering van verplichte zorg stelt, omdat de zorgverantwoordelijke nog steeds geen duidelijke diagnose heeft gesteld en daardoor niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid.

ad 2 Volgens klaagster is bij het nemen van de beslissing tot toediening van medicatie niet voldaan aan alle eisen die de Wvvgz aan de uitvoering van verplichte zorg stelt. Meer in het bijzonder wordt door en namens klaagster gesteld dat de zorgverantwoordelijke de beslissing genomen heeft zonder zich op de hoogte te stellen van de actuele gezondheidstoestand. Door de zorgverantwoordelijke is daarnaast niet of niet juist geoordeeld over de aanwezigheid van voldoende gerelateerd nadeel. Volgens klaagster voldoet de beslissing niet aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid.

Volgens klaagster is een behandeling met medicatie (antipsychotica) niet nodig omdat er geen sprake is van een psychische stoornis van waaruit ernstig nadeel voortvloeit. Zij veroorzaakt geen ernstig nadeel noch voor zichzelf noch voor haar kinderen. Ze valt niemand lastig en op de afdeling is zij rustig en vriendelijk aanwezig. Soms is klaagster cynisch en fel in het contact maar dat komt omdat ze onterecht is opgenomen en niet bij haar kinderen kan zijn, zoals het hoort.

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP

regiokamer Noord-Holland

3. HET VERWEER

Verweerders hebben schriftelijk aan de commissie en ter zitting het volgende naar voren gebracht.

Klaagster, vanaf 2007 bekend in de psychiatrie, werd op 21 juli 2020 opgenomen met een zorgmachtiging via het ambulante team in verband met een paranoïde psychose met als ernstig dreigend nadeel maatschappelijke teloorgang, verwaarlozing van haar zelf en haar kinderen, en ook psychische schade voor de kinderen (ze houdt deze thuis van school). Spirit en Jeugdzorg zijn langdurig betrokken. Er is meerdere keren getracht klaagster ambulant te begeleiden maar dit is door haar afgehouden.

Verweerders bestrijden de stelling dat de beslissingen tot het verlenen van verplichte zorg niet voldoet aan de daaraan gestelde wettelijke eisen.

Daartoe wordt met betrekking tot de opname aangevoerd dat de actuele gezondheidstoestand ten tijde van het nemen van de beslissing wel degelijk is beoordeeld. Verweerder stelt dat er een zorgelijke situatie bestaat waarbij de kinderen mager zijn en al langere tijd niet naar school gaan, ook veroorzaakt klaagster overlast voor haar burens door onder andere in de nacht te bonken op de deuren. Vanwege het afhouden van zorg en ontbreken van zicht op hoe het met de kinderen gaat, was opname noodzakelijk.

In tegenstelling tot wat klaagster betoogd heeft, is er wel degelijk sprake van ernstig nadeel dat voortvloeit uit een stoornis, namelijk een paranoïde psychose. Deze diagnose is door meerdere psychiaters onderschreven in de periode nadat klaagster de hulpdiensten had ingeschakeld omdat zij dacht vergiftigd te worden. Na somatisch onderzoek werd haar opname aangeboden, waaraan zij niet mee wilde werken. Ook wilde klaagster niet meewerken aan ambulante zorg thuis of hulp van jeugdzorg. Gedurende opname is klaagster erg cynisch en afwijzend in contact. Zij laat niets los van wat er door haar heen gaat.

Verweerder stelt dat het instellen op anti-psychotica noodzakelijk is om het ernstig nadeel af te wenden.

4. DE BEOORDELING

1: de beslissing tot opname in de accommodatie

Bij beslissing van 2 juli 2020 is door de zorgverantwoordelijke aan de geneesheer-directeur medegedeeld dat ten aanzien van klaagster – onder meer - is besloten tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van opname in de accommodatie.

Naar het oordeel van de commissie hebben verweerders terecht de noodzaak aanwezig geacht om klaagster op te nemen als bedoeld in artikel 3:2 lid 2 onder b Wvvgz. Met betrekking tot de noodzaak tot deze beperking wijst de commissie allereerst naar de medische verklaring van 26 mei 2020 waaruit valt op te maken dat klaagster bij de beoordeling zeer afwijzend in contact was. Haar houding leek achterdochtig en angstig. Volgens de onafhankelijke psychiater bestond er een ernstig vermoeden dat aan het gedrag van klaagster een psychotisch toestandsbeeld ten

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP

regiokamer Noord-Holland

grondslag lag. Dit vermoeden was mede gebaseerd op de psychotische symptomen die klaagster de maanden voorafgaand aan de opname vertoonde, zoals het horen van stemmen en de waan dat zij en haar kinderen werden blootgesteld aan chemische stoffen. Verder is gebleken dat klaagster ter uitvoering van de zorgmachtiging naar de instelling is overgebracht waarbij politie-assistentie noodzakelijk was en de woning moest worden open gebroken.

Bij deze stand van zaken is het volgens de commissie niet verantwoord klaagster naar huis te laten gaan. De commissie betreft in haar oordeel het ernstig nadeel voor de kinderen van klaagster dat er mede uit bestaat dat er onder invloed van haar stoornis sprake zal zijn van verdergaande maatschappelijke en sociale teloorgang.

2: de beslissing tot toedienen van medicatie

Bij beslissing van 2 juli 2020 is door de zorgverantwoordelijke aan de geneesheer-directeur medegedeeld dat ten aanzien van klaagster is besloten tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van medicatie ter uitvoering van de zorgmachtiging.

Om ernstig nadeel af te wenden, de geestelijke gezondheid van betrokkene te stabiliseren en de geestelijke gezondheid dusdanig te herstellen dat betrokkene haar autonomie zoveel mogelijk herwint, kan de zorgverantwoordelijke op grond van artikel 8:9 lid 1 Wvzgz als uiterst middel – mits voldaan aan de wettelijke vereisten - beslissen tot het verlenen van verplichte zorg. De beslissing tot het verlenen van verplichte zorg moet tevens voldoen aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid.

De commissie heeft op basis van de stukken geen reden om te twifelen aan het feit dat klaagster lijdt aan een psychische stoornis. Als gevolg van deze stoornis veroorzaakt klaagster ernstig nadeel waardoor de dringende noodzaak bestaat tot het verlenen van verplichte zorg ter afwending van dat ernstig nadeel. Hoewel klaagster heeft betoogd dat geen sprake is van ernstig nadeel ziet de commissie in de stukken duidelijke aanwijzingen van het tegendeel. Het ernstig nadeel is volgens de commissie voornamelijk gelegen in maatschappelijke teloorgang en psychische schade voor haarzelf en haar kinderen en naar het oordeel van de commissie heeft de instelling zich het op het begrijpelijke standpunt kunnen stellen dat dit ernstig nadeel afgewend dient te worden.

De commissie is verder van oordeel dat de beslissing tot toediening van medicatie als proportioneel, subsidiair en doelmatig moet worden beschouwd in die zin dat er voor klaagster geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn en dat het verlenen van verplichte zorg gelet op het beoogde doel evenredig en naar verwachting effectief is. Er is geen sprake van omstandigheden die tot een ander oordeel zou moeten leiden.

Voorts is de commissie van oordeel dat door verweerders voldoende aannemelijk is gemaakt dat de zorgverantwoordelijke bij het nemen van de beslissing zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van klaagster.

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP
regiokamer Noord-Holland

DE BESLISSING

De Klachtencommissie van Parnassia Groep regiokamer Noord-Holland verklaart

1. de klacht met betrekking tot opname in de accommodatie ongegrond;
2. de klacht met betrekking tot het toedienen van medicatie als vorm van verplichte zorg ongegrond.